

ta deruti, föll det ned och han kunde icke återfinna det, emedan hans jern hindrade honom at böja eller röra sig.

Dagen efter kom en medömsksam man til honom, (den gode Gubben trodde honom vara en ängel) som tog jernen af honom och sade, om någon frågar dig hwem som tagit jernen af dig, så svara, at du ej wet det. Tredje dagen derefter förde de honom med wanlig Ceremonie inför Policens Styresman Herr Medici, hos hwilken Skrifwaren äfwen war närwarande. Herr Medici betraktade honom något litet, sade: Är det *Ti*, hwad? Och betraktade honom å nyo, lifasom förundrad. Och i sanning förtjente åsynen af en Sjuttio års Gubbe, med anständiga åtbörder, med öppet ansigte och hwita hår, wäl hans förundran. Han förtjente äfwen hans medlidande; men ömheten är icke gjord för obarmhertige Själur.

Medici. Huru länge har du warit i Neapel?

Pasquini. Fjorton dagar.

Medici. Hwad har du för ärende här?

Pasquini. At på min Principals befallning hitföra en Wäxel.

Medici. Hwem är denne din Principal?

Pasquini. Riddaren Piranesi.

Medici. Huru länge har du warit hos denne Piranesi?

Pasquini. Sexton år.

Medici. Til hwem förde du denna Wäxel?

Pasquini. Til en wif Benedict Mori.

Medici. Huru länge är det, sedan du såg denne Mori?

Pasquini. Twänne dagar förrän jag blef arresterad — Och då han sade detta, såg han föras framför sig Vincent Mori, hwar på följde undersökningen med honom, redan anford uti berättelsen om hans fångslande. Då frågan war om det inbillade mordet, svarade Pasquini som Mori, och war han nära på wägen, utaf förtrytelse öfwer de grymma och barbariska tilwitelser, at
swara